

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.III.21.802/2009/6.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Berente Andrea ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Kardos Judit Ildikó ügyvéd által képviselt lakos alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságnál 3.P.II.20.319/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 56.Pf.635.425/2008/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. évi március hó 3. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes beszállítója volt a **T. H.** Rt-nek, amelynek 1999. január 30-tól 2000. január 31-ig terjedő időben az alperes volt a vezérigazgatója. Az alperes e tisztségét az Rt. alkalmazottjaként látta el. Az Rt. 1999 májusában fizetéseképtelenné vált, és a felperes a vágásra eladott állatok ellenértékét nem kapta meg. Az Rt. ellen felszámolási eljárás indult, és a bíróság a 2003. október 2-án jogerőre emelkedett végzésével megállapította a jogutód nélküli megszűnését, és elrendelte a cégjegyzékből való törlését. A felperes a felszámolási eljárásban bejelentette a hitelezői igényét, de a társaság felosztható vagyona hiányában a követelése kielégítetlen maradt.

A felperes a keresetében 3.083.285 forint és 2000. március 1-jétől járó késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére alapítottnan, bűncselekményből

eredő kártérítés jogcímén. Ennek az volt az alapja, hogy a büntetőbíróság jogerős ítéletével megállapította az alperes bűnösségét csalás büntette miatt, és megállapította azt is, hogy az alperes magatartása miatt a felperest 3.854.107 forint kár érte, a bejelentett polgári jogi igényét azonban a törvény egyéb útjára utasította.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a bűncselekmény elkövetésekor az Rt. alkalmazottja volt, ezért a felperes kárát az Rt-nek kellett volna megtéríteni. A felperes számláiban szereplő fizetési határidő előtt már meg is szűnt a munkaviszonya a cégnél, így a számlák kifizetése iránt nem is intézkedhetett volna.

A bíróság jogerős ítéletével elutasította a keresetet. Megállapította, hogy az alperes az Rt-nél munkaviszonyban látta el a vezérigazgatói tisztséget és bár bűncselekménnyel okozott kárt a felperesnek, ez önmagában nem alapozza meg az alperes kártérítő felelősségét. A Ptk. 348. §-ának (1) bekezdéséből következően a 339. §-ának (1) bekezdése alapján az Rt. felel a felperesnek okozott kárért, az alperes kártérítő felelőssége pedig nem állapítható meg.

A jogerős ítélet megváltoztatása és a keresetének megfelelő határozat meghozatala iránt a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a bíróságok a helyesen megállapított tényállásból téves jogi következtetést vontak le, mert bár az alperes a károkozó magatartása elkövetésekor munkaviszonyban állott a **T. H.** Rt-vel, a károkozása nem a munkaköri kötelezettségei körébe tartozó rendes, hanem egyben bűncselekményt is megvalósító tevékenysége során következett be, ezért a kárigényének elbírálásakor a Ptk. 348. §-a nem alkalmazható. Rámutatott arra, hogy az Rt. felszámolási eljárás során jogutód nélkül megszűnt, így tőle a kár összege nem hajtható be.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes hosszabb idő óta beszállítója volt az Rt-nek, vágásra adott el állatokat, ami jogilag azt jelenti, hogy a felperesnek az Rt-vel volt szerződéses kapcsolata. Ebből az is következik, hogy amikor az Rt. a felperes számláinak ellenértékét a fizetéseképtelensége miatt a fizetésre megadott határidő eltelte

után sem teljesítette, akkor a szerződést megszegte [Ptk. 298. § a) pontja]. A szerződésszegéssel pedig az Rt. okozott kárt a felperesnek, és a felperes ennek megfelelően az Rt-vel szemben folyt felszámolási eljárás során, mint az egyik hitelező próbálkozott is azzal, hogy a követelését a társaság vagyonából kielégítsék. A károkozó tehát az Rt. volt, ezért téves a jogerős ítéletnek az az okfejtése, amely szerint az alperes okozott kárt a felperesnek bűncselekménnyel, amelyért viszont a munkáltató Rt. lenne a felelős a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése alapján.

A felperes a keresetét a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére alapította, és azt állította, hogy az alperes szerződésen kívül okozott neki kárt a bűncselekményt is megvalósító magatartásával; a kártérítés feltételeit azonban nem tudta bizonyítani. A felperes ugyanis nem az alperes magatartása miatt, hanem az Rt. szerződésszegése miatt károsodott. Az alperes önállóan, a saját magatartásával kárt nem okozott, ha pedig a károkozó a társaság volt, akkor a korabeli társasági jogi szabályok nem adtak lehetőséget arra, hogy az alkalmazott a társaság mellett, vagy a mögöttes felelősség szabályai alapján kártérítési felelősséggel tartozzon.

A felperes a kártérítés feltételei közül csak a kárát bizonyította, de azt nem az alperes okozta a magatartásával. A bűncselekmény elkövetése pedig önmagában nem ad alapot az alperes kártérítő felelősségének megállapítására.

A felperes keresete tehát nem volt alapos, ezért a keresetet elutasító jogerős ítélet a kifejtett okokból nem jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és a felperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. március 3.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő
HM